

[Morten Lange.]

en slags fordomstol. Det er sikkert helt urimeligt, også når man tænker på, hvorledes disse lærde kollegier er sammensat.

Nu kan jeg ikke forstå, at man fra venstres og de konservatives side er så bekymret over disse lovforslag, for det forekommer mig, at de indgreb, som bare nærmer sig ejendomsretten, er overordentlig beskedne. De omlægninger, der i øvrigt foretages, forekommer mig i hvert fald på flere steder at være en betydelig koncession til de krav, som ikke mindst det ærede medlem hr. H. C. Toft ved talrige lejligheder har fremdraget, nemlig spørgsmålet om samdrift. I lovforslaget om landbrugsejendomme forekommer der mig ganske bestemt at være en betydelig udvidelse og mere imødekommenhed over for disse dårligt motiverede standpunkter, end jeg synes det er rimeligt.

Men jeg skal ikke lægge skjul på, at selv om vi på dette og andre punkter har bemærkninger til lovforslagene, som de oprindeligt er fremsat, er vi dog stadig tilfredse med tendensen. Vi er mere bekymrede over, at regeringen og den højtærede landbrugsminister under behandlingen af lovforslagene har stillet en række ændringsforslag, som dog jævnt betynder forringelse af lovforslagene. Jeg skal gerne medgive, at en del af dem betyder tillæmpelser for at gøre det helt tydeligt, selv for det ærede medlem hr. Poul Møller, at der ikke er tale om ekspropriation. Om disse ændringsforslag kan vi så vel sige, at dem kan vi tage med for husfredens skyld; den må vi sætte højt.

Men når vi kommer til det punkt, hvor den højtærede landbrugsminister også har opvartet os med et ændringsforslag, som vedrører bopælspligten, må jeg sige, at dette forslag er ganske umotiveret og derhos ganske urimeligt. Det går i sin rørende enkelhed ud på, at ikke-landbrugskyndige har bopælspligt på de ejendomme, de erhverver, medens de landbrugskyndige, som har tilknytning til praktisk landbrug, ikke behøver at tage bopæl på bruget. Denne bestemmelse er for det første en unødvendig udtynding, hvad danske landbrugere angår, for jeg er ikke i tvivl om, at det bliver meget svært at finde en landbrugskyndig, en, der er uddannet i landbrug, og som derefter kommer i den situation, at nu vil han have 2 gårde og ikke bo på nogen af dem.

Det bliver meget svært at finde en, skal vi sige, hæderlig landbrugserhverver, der kan få særlig fornøjelse af den paragraf. Men den skaber et hul over for fællesmarkedets forhold derigennem, at det vil være muligt for en eller anden passende advokat i Tyskland eller eventuelt en landbrugskyndig stråmand i Tyskland at komme ind i billedet og erhverve to danske godser, uden at han er forpligtet til at tage ophold på nogen af dem. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at i disse spørgsmål med landbrugskyndighed o. s. v. bliver det nemmere at arbejde med stråmænd, hvis man er tilstrækkelig langt væk. Det forekommer mig, at det er en alvorlig svækkelse af beskyttelsen mod udenlandske købere, at vi har fået denne paragraf med. Den er ikke ønsket af nogen. Det ærede medlem hr. Teichert gjorde opmærksom på, at den passede ikke særlig til hans hartkorn, og vi har heller ikke noget indtryk af, at det for venstre og de konservative er nogen ønskeparagraf heller, så det kunne egentlig være rart at vide, til ære for hvem dette misfoster er bragt til verden.

Den pågældende ændring tiltaler mig faktisk kun af en eneste grund, nemlig derved, at landbrugskyndighed som begreb er blevet indført i dansk lovgivning. Jeg synes, det er væsentligt. Den højtærede landbrugsminister gav i udvalget udtryk for, at han mente, at det kunne være vanskeligt at få en sådan bestemmelse gjort så klar, den kunne bruges i lovgivningen på den måde, som det forekommer mig at være rimeligt, nemlig således at landbrugskyndighed blev en betingelse for at kunne erhverve landbrugsejendom, men nu har vi altså set, at paragraffen kan skrives, og så må den vel formentlig også kunne bruges, og så forekommer det mig, at det vil være rimeligt at bruge en sådan bestemmelse dér, hvor den virkelig tjener et fornuftigt formål. Derfor har vi fra socialistisk folkepartis side stillet et ændringsforslag om en yderligere betingelse for at få adkomst til at erhverve en ejendom, nemlig den, at man har kyndighed i landbrug, at man har arbejdet ved landbrug i en årrække. Vi foreslog denne bestemmelse i en noget kortere form end den højtærede ministers. Vi er særdeles villige til at udvide den, men vi formede vort ændringsforslag på davæ-